

פרק 6 - האיש שאלוהים שלח ללמד את נביאו

בפירמידה של הדת, אין אדם גבוה יותר מהנביא שמדבר ישירות עם אלוהים. אבל מה אם הספר הקדוש שלהם עצמו מכיל סיפור שמנפץ את כל הפירמידה הזו לרסיסים? הפרק הזה צולל עמוק לאחד הסיפורים הנפוצים והבלתי מוסברים בקוראן: המסע של משה, "קלים-אללה" (זה שמדבר עם אלוהים), כשהוא הופך לתלמיד של דמות מסתורית שאת חוכמתה הוא אינו מסוגל לתפוס. אנו מנתחים את פסוקי הקוראן שבהם המאסטר הזה, הסופי האמיתי, מבצע מעשים שנראים כחטאים בעיני הנביא, ומוכיחים שחוקי הדת אינם חלים על אלו שמבינים את המציאות הסודית של היקום. הסיפור הזה הוא המפתח הראשי לקוד של רומי וההוכחה הבלתי ניתנת להכחשה שקיים כוח מעל ומעבר לחוק הנבואי.

זה לא סתם סיפור; זהו אתגר ישיר ל-1400 שנות סמכות כהונתית. אם לנביא בשיעור קומתו של משה נאמר "לעולם לא תוכל לסבול אותי", מה זה אומר על אלה שרק מתיימרים לפרש את דבריו היום? אנו חושפים שהדמות המסתורית הזו – האדם השלם – מייצגת את הנתיב ה-73, היעד שכל הנביאים חייבים לחפש לפני ששליחותם יכולה להתחיל. הפרק הזה מסביר מדוע מיסטיקה אמיתית ('ערפאן') אינה ענף של הדת, אלא השורש שממנו הדת צומחת, ומדוע המסע לאלוהים דורש עזיבה של העולם המוכר של החוקים ועלייה לתיבת נח אל הים הלא נודע של הנשמה.

אני מקווה שהתוכנית הזו, לפחות "רי-סטארט", תמשיך לעתיד, אינשאללה. השעה **11:17. השעה 11:17. אני חוסייני** 11:17 בקליפורניה. זהו הפרק השישי של רי-סטארט. בחמשת הפרקים האחרונים הסברנו שיש נושא חשוב מאוד על הפרק. התחלנו עם שיר של (רומי) על הפיל, ודרכו הסברנו את טבען של הדתות. לאחר מכן גררנו לדיון פרספקטיבה שנקראת סופיות. כל זה נעשה כדי שנוכל בסופו של דבר לסיים לפרש את השיר הזה.

ישנם שלושה בתים של שירה מאת מולאווי (רומי) שהגענו אליהם כעת. כלומר, עברנו חמישה עשר או עשרים בתים כדי להגיע לשלושה האלה. יש מילה בבית השלישי שדחפה אותנו לספק סדרה של הסברים. אני אקריא עכשיו את שלושת הבתים של מולאווי. הפרספקטיבה שלו כוונה לכל המטיפים והדוברים, ומולאווי אומר לכל אנשי העולם:

אַחַז בְּנִשְׁמִתְךָ, כְּדִי לִשְׁמַע מֵאֱלֹהִים שְׁנוֹשְׁמִים אֶת הַחַיִּים, (זה אומר, תפסיק לדבר כדי שתוכל לשמוע מאלה שמבינים). "אֶת מֶה שֶׁלֹּא עוֹלָה עַל לִשׁוֹן אוּ בְּבִטּוֹי." (כלומר הדבר הזה שמולאווי רוצה (לדבר עליו לא יכול להיות מוכל בשפה או בדיבור

אַחַז בְּנִשְׁמִתְךָ, כְּדִי לִשְׁמַע מֵאֱלֹהֵי שְׁמֵשׁ, "שְׁאִינָה מוֹפִיעָה בְּסִפְרִים אוּ בְּנִאוֹמִים." (הדבר הזה "שמולאווי אומר 'אני רוצה לגרום לך להבין' לא נמצא בשום ספר; זה לא נמצא בשום מקום בעולם

"אַחַז בְּנִשְׁמִתְךָ, כְּדִי שֶׁהָרוּחַ תִּנְשֵׁם עֲבוּרְךָ, "הַשָּׂאֵר אֶת הַשִּׁחַן בְּתֵבַת נֹחַ"

המילה "רוח" היא נקודה קריטית בתפיסת העולם של מולאווי. הסברנו גם דברים רבים אחרים. למשל, שמיסטיקה, או סופיות, אינה מתפתחת (עוברת אבולוציה); היא הייתה שלמה ומפותחת כבר מההתחלה. זו הדת שצריכה להגיע להשלמה, וגם המדע צריך להגיע להשלמה.

אולי הגיעו מאה שאלות ממאה אנשים שונים, וזה מאוד מעניין שאנשים מכל הדתות שאלו: "אדוני, אז מה הייתה הדת המקורית? מה אתה מסביר?" ציינתי פעם שמכיוון שצשעים ושבעה או תשעים ושמונה אחוזים מהאיראנים הם מוסלמים, ביססתי את המקורות שלי לעת עתה על הקוראן. ולגבי הספר הקדוש של הנוצרים והנצרות... יש

לזה סיבה, כי אם הייתי מנסה לעשות את זה, כלומר לדבר מכל שלוש הפרספקטיבות, הדיון היה הופך לארוך מאוד וזה היה מבלבל את הנושא. למשל, נוצרים אומרים שישו לא דיבר בעריסה, בעוד מוסלמים אומרים שהוא כן. יהודי עשוי להגיד ששלמה היה כופר, חוטא, בעוד אחר אומר לא, הוא לא היה חוטא. ואז אנחנו נכנסים לחוקים דתיים (שרעה/הלכה) ואסכולות שונות. מסיבה זו, הגישה שלי היא לדבר יותר מנקודת המבט של האסלאם, כלומר להסביר לכם את כל הרעיונות של האסלאם, גם מסיבה זו וגם כי תשעים אחוז מהאיראנים הם מוסלמים.

עם זאת, חלק מהשאלות שנשאלו חלות על כל הדתות. למשל, תנו לי להסביר את הסוגיה עם דוגמה פשוטה מאוד: האם ישו היה אורתודוקסי, פרוטסטנטי או קתולי? זה מצביע על כך שישו לא היה קתולי, לא פרוטסטנטי ולא אורתודוקסי. מר מוחמד בן עבדאללה, האם הוא היה סוני או שיעי? האם הוא היה חנבלי, שאפעי, מועתזילה או מאליכי? מה הוא היה? אז זה מראה שלא למאליכי, לא לחנבלי, לא לשיעה ולא לסונה יש שום קשר למוחמד.

השאלה שלנו בשבועות האחרונים, שאנחנו עונים עליה לאט לאט, הייתה ברורה מאוד. אני חושב שבעוד שבועיים או שלושה נמשיך עם השיר של מולאווי, ואז נסביר שיר נוסף של מולאווי עם אוקיינוס אחר, עומק אחר, סנטימטר אחר. בכל מקרה, השאלה שלנו הייתה באמת מאוד פשוטה. זורואסטרי יכול לענות על השאלה הזו. מה הייתה הדת של מר זרתוסטרה? הם יכולים לענות על זה. יהודי יכול לענות על זה, הינדו, בודהיסט... לכן, לחמישים הכתות של האסלאם אין שום קשר למוחמד. לחמישים הכתות של הנצרות אין שום קשר לישו. לחמישים הכתות של היהדות גם אין שום קשר למשה. זה ההיגיון שהסברתי בצורה מאוד ברורה. אחרת, אנשי הדת של השיעים, הסונים, הנצרות, היהדות והזורואסטריה היו צריכים להגיד לנו מה הייתה הדת של המייסד שלהם. זה מאוד פשוט; הם יכלו פשוט להגיד, "אדוני, הוא היה אורתודוקסי", ואנחנו היינו משתתקים.

השאלה השנייה, לגבי ישו... כי בערך שבעה או שמונה נוצרים שלחו לי הודעה ושאלו: "אדוני, כשאתה מדבר על ישו, האם השאלה שלך חלה גם עלינו?" כן, השאלה הזו היא בדיוק בשבילכם. השאלה שלנו היא, מה הייתה הדת של ישו הזה, שאתם קוראים לו בן האלוהים או אלוהים עצמו, ואנחנו מכבדים את זה? אבא שלו הוא אלוהים או רוח הקודש, אמא שלו היא מריה – מה הייתה הדת של האיש הזה? כך שבגיל עשרים ושבע לפי השקפתי, ושלושים לפי ההשקפה הנוצרית, הוא נאלץ ללכת ליוחנן המטביל. או שהדת שלו עצמו הייתה מוטלת בספק, או שהוא חיפש משהו, או שהדת של יוחנן הייתה חדשה. מנקודת המבט של חוסייני, ההשקפה של מולאווי היא שיוחנן הוא סופי; אין לו שום קשר לדת בכלל. האדם שמוחמד בן עבדאללה הולך אליו, שאומר לו ללכת למערת חירא, הוא סופי. והחותר המכובד של מר משה, (יתרו/שועיב), הוא גם סופי. איזו דת הייתה לאנשים האלה? מה היו הרעיונות שלהם? אנחנו פותחים את זה.

בעזרת השם, אם **"אלוהים הוא לא ישות אמיתית"** לפני חמש עשרה או עשרים שנה, עמדתי לפרסם ספר בשם אמצא משקיע, אפרסם את הספר הזה בקרוב. באותו ספר הסברתי שני נושאים – עכשיו הוא מכיל הרבה יותר – אחד מהם היה על אלוהי הדתות... הסברתי שיש אלוהים שהדתות אפילו לא הריחו את קצה קצהו. ויש אלוהים שתשעים ותשעה אחוזים מאנשי העולם לא מכירים; באותו ספר תיארתי שאלוהים כזה קיים. אמרתי שם ש"אדוני, קיים אלוהים שהוא מדעי, מיסטי, הוא סופיות. ואין לו שום קשר לאלוהים שהדתות מציגות לעולם".

נקודה נוספת שהעליתי באותו ספר, שהיא חשובה מאוד, הייתה תיאוריה שהצעתי שאולי שונה מההשקפה של תשעים ותשעה אחוזים מאנשי העולם. באותו ספר הסברתי שהילד בוחר את ההורים, לא ההורים את הילד. עכשיו אנחנו רוצים לחבר את זה, מכיוון שאנחנו רוצים לדבר על ה"רוח", זה חייב להיות מוסבר. כלומר, באותו ספר אמרתי שהורים לא סתם מוצאים זה את זה ועושים ילד. ילד אמור להיוולד, והוא מפעיל לחץ עליכם שתהפוך כדי DNA-לחבר של הבחורה הזאת, שההיא תהפוך לאשתך, כדי שתוכלו להביא ילד. כלומר, הילד מפעיל לחץ ב שההורים יתחברו. זה נושא אחר לגמרי! תקשיבו טוב.

"לאן הגעת? לאיזו מטרה באת?" "לאן אתה הולך בסוף... מבלי להראות לי את ביתי"

אתם רואים... דת, אני רוצה להסביר את זה בצורה הכי פשוטה: הדתות מדברות על חסייני אחרי הלידה שלו. עכשיו, אחרי הלידה של חסייני, של מי הילד הוא היה? מי היו אמא ואבא שלו? ו, אה, מה הייתה הדת שלו, איזה אוטו היה לו, מי הייתה דודה שלו, מי היה דוד שלו – כל זה קורה אחרי חסייני. אבל חסייני מדבר על דת שנמצאת יודע DNA-ברחם של אמא שלו. כי ילד ברחם של אמא שלו לא יודע מי ההורים שלו. מה זה אומר? זה אומר שה באילו הורים הוא בחר, אבל הוא לא מזהה את הפרצופים שלהם. הוא יוצא מהקבר של רחם האם. אנחנו אומרים שלפני שמוחמד ראה את גבריאל, הוא היה ברחם של אמא שלו. היה רחם, ומוחמד היה בתוך הרחם הזה. תראו, איך אני נולדתי? אמא ואבא שלי מצאו אחד את השני, נתנו כמה נשיקות, ואני נולדתי. לא! הייתי ברחם תשעה חודשים, ואז נולדתי. כלומר, יצאתי מהקבר של רחם אמי. מאיפה באתי? מקבר רחם אמי. ולא ידעתי אם אני בן של מלך או בן של קבצן. כשיצאתי, הבנתי שאני קבצן. הדת שאתם מגדירים מתחילה מהרגע שיצאתי קבצן. "או, ??למה זה נכה, למה ההוא כזה

הדת שאני מדבר איתכם עליה, עליכם, היא הדת שיש לי בזמן שאני ברחם אמי. לפני שמוחמד ראה את גבריאל, הוא עשה משהו כדי להגיע לרמה הזו (מיסטיקה), כדי להיות מסוגל לדבר ישירות עם אלוהים, כדי שגבריאל יבוא, או כל דבר אחר. אותו הדבר לגבי משה, ואותו הדבר לגבי ישו. ולזה אין שום קשר ל... אבל הדתות מדברות על שישו ראה את אלוהים. והם אומרים שאלו הסוגיות מה קרה אחרי

היום, אנחנו אמורים לתת עוד הסבר קטן. האם סופי היה קיים אי פעם בעולם? אדוני, מי זה הסופי הזה? כשאנחנו אומרים מיסטיקנים, שמולאווי אומר מיסטיקנים... אני לא אומר את זה, מולאווי אומר. לי עצמי אין שום דבר להציע לכם, המאזינים. אני רק מהדהד את המילים של מולאווי ועטאר... אני מדבר את המילים שלהם. האם ייתכן שעטאר, מולאווי, סנאי ע'זנווי, ג'ונייד מבגדד – האם ייתכן שכולם מדברים על סוג אחד של אדם שהם קוראים לו סופי? מי זה? מי זה שהם מדברים עליו בצורה כזו? איזו בעיה הם רואים בו? מה יש באדם הזה? תתקשיבו טוב. מי זה האדם הזה בכלל

כדי שתדעו את הכוח של האדם הזה ותבינו מי הוא, אני אתן דוגמה פשוטה מהקוראן הקדוש של המוסלמים. מאזינים מוסלמים יקרים, שימו לב! בעזרת השם, בעוד שבעה או שמונה תוכניות, אני אסביר גם מהתורה, מהברית הישנה, כדי שכולם יבינו. תקשיבו טוב. כדי להבין מי האדם הזה, אנחנו הולכים לזמנו של משה. עכשיו, חוץ מהעובדה שלפרעה היה מידע כלשהו – כמו לדעת מתי זרע הילד שיהפוך למשה נוצר, שזה היה ידע הנסתר, כישוף, חיזוי עתידות, איך שלא תרצו לקרוא לזה – חוץ מזה, יש אדם שמוזכר בברית הישנה בשם בלעם בן בעור. התפילות של האיש הזה נענות. כל מה שעובר לו בראש, קורה. בשלב מסוים, הוא אפילו קורא תיגר על משה, שזה סיפור שאספר בשבוע הבא, בעזרת השם.

אבל כדי שתבינו, אדוני, את 'קוד דה וינצ'י', שמולאווי מדבר על העיניים, הגבות, האף והפה של אדם, שהם קוראים לו סופי, או מיסטיקן, או "האדם השלם". מי הוא האדם השלם הזה? או מי הוא המיסטיקן? או מי הוא הסופי? כדי לעזור לכם להבין מי זה, אני אסביר עם סיפור מהקוראן. בזמנו של משה – משה (זה שדיבר עם אלוהים) – משה דיבר עם אלוהים, היה על הר טור (סיני), הוא נביא בעל נחישות אדירה. כל הדתות בוודאי מקבלות אותו. יהודי מקבל את כולם לפניו, נוצרי מקבל את כולם לפניו, ומוסלמי עושה אותו דבר. כל הדתות הן ככה, אפילו בודהיזם. כל הדתות חולקות את המכנה המשותף הזה

שימו לב. בזמנו של משה – הסיפור הזה שאני מספר לכם נמצא גם אצל מולאווי, כלומר מולאווי הסביר אותו בצורה יפהפייה – חי אדם אחד. וזה מוזר. בלי שום הקדמות נוספות, תנו לי... כי רבים אמרו, "אדוני, תן מקור!" אני לא יודע, באמת... קודם כל, הייתי צריך ללכת ולחפש, אבל למשל, אני יודע הרבה מאלה בעל פה ואני מדקלם אותם. היום, אמרתי שאני אתן את המקור כדי שאותם איראנים שרוצים לבדוק את זה יוכלו ללכת ולבדוק. מוסלמי ושם מצאו אחד מעבדינו, אשר נטינו לו " :יקר, פסוקים 65 עד 82 של סורה אל-כהף (המערה) בקוראן אומרים הנושא של ידע ("דעת") כאן הוא לא אוריינות, תזכרו את זה. כל דבר "חסד מלפנינו, ולימדנוהו דעת מלפנינו שעוזר לגוף שלך, שעוזר לידע שלך, זה אוריינות/השכלה. "דעת" (במובן המיסטי) זה משהו אחר. זה אומר

ולימדנוהו דעת בשפע מנקודת המבט שלנו. משה אמר לו: 'האם אוכל ללכת אחריו, למען תלמדני משהו מן' "הבינה אשר הורית

סודות אדירים נזרקים החוצה אל האור בקוראן הקדוש של המוסלמים. נביא גדול, משה, מדבר ישירות עם אלוהים. הוא הביא דת. לפי היהודים, הוא הביא את הדת, וגם לפי המוסלמים. האיש הזה, עם כל הגדולה והכוח הזה, הופך לתלמיד של אדם אחר. כלומר, משה הלך וראה את יתרו, שימו לב, זה גם בתורה. הוא הלך למדיין, ראה את יתרו, וחידש את אמונתו שם. צריך לפתוח את 'קוד דה וינצ'י' הזה; הוא עוד לא נפתח כי לוקח זמן לפתוח אותו. רבים אומרים, "רק תגיד את זה מהר!" בנאדם, מה זה "תגיד את זה מהר"? אתם צריכים להבין את הדברים האלה. למשל, אני בא ואומר לכם שאני מיליארדר. בתרחיש אחד, אתם יכולים להגיד, "אוקיי, הבחור הזה הוא טראמפ", או "הוא רוקפלר". בתרחיש אחר, רוקפלר בא ומנשק לי את הבוהן ואומר, "אדוני, העושר שלי לעומת החוסייני הזה הוא כמו זבוב באוקיינוס". אז, אתם כבר לא יכולים לחשוב עלי באותה צורה. אתם חייבים להבין את הסופי או את האדם השלם. אני מציג ראיות מהקוראן שלשום שיעי או סוני אין תשובה עליהן. הם פשוט "יגידו, אני לא יודע

כאן יש לכם את הנביא הגדול של היהודים, משה, שמדבר עם אלוהים. האיש הזה כיסח לפרעה את הצורה, הציל את האומה שלו, בני ישראל, נכון? סייד ישראל, הילדים של יעקב, הם "סיידים" (מיוחסים). הוא לקח את הסיידים האלה והציל אותם. הוא עשה את כל זה. לפי כל הדתות – מוסלמים, נוצרים, יהודים וכו' – הם מאמינים, וזו האמונה המינימלית, שהוא נביא ענק, אחד הענקים של ההיסטוריה

הסיפור מתחיל כשמשה פונה לאלוהים ואומר, "הו אלוהים, האם יש מישהו בעולם הזה טוב יותר ממני?" והחיוך של אלוהים משאיר אותו המום וחסר מילים. הוא נותן חיוך שמרעיד את האדמה. ובקוראן הקדוש של המוסלמים, הוא אומר לו באופן רשמי, "אני אכיר לך מישהו כדי שתוכל ללמוד". אדוני, מאזין יקר, מי זה יכול להיות לעזאזל? משה, שהיה כל כך אינטימי עם אלוהים שהם רק היו חסרים להיכנס מתחת לשמיכה אחת ביחד, נישק אותו, היה להם רומן אהבה, זרק את המקל שלו והוא הפך לתנין, הוא דפק את פרעה עד העצם. הוא עשה כל מה שאתם יכולים לדמיין. אם אתם רוצים לקרוא על הניסים שלו, לכו תקראו בברית החדשה והישנה; הם בהרבה מקומות. לכו תקראו אותם בקוראן. בכל מקום כתוב שהוא אחד התותחים הכבדים. אלוהים אומר למשה, "כדי שתבין משהו, אתה חייב ללכת לפלוני אלמוני. אם אתה רוצה להבין משהו, אתה חייב ללכת אליו

משה הולך, וכדי לקצר סיפור ארוך, הוא מוצא את אותו אינדיבידואל. המשפט הראשון שהסופי הזה, המיסטיקן הזה, האדם השלם הזה אומר למשה הוא מזעזע. הוא אומר, "לעולם לא, תקשיבו טוב, המילה "לעולם לא" היא עלבון ענק בשיחה. תראו, זה דבר אחד אם אני הולך לפרופסור שלי כאן באוקספורד ואומר, "פרופסור, באתי ללמוד ממך", והוא אומר, "לעולם לא ייצא ממך כלום!" זה מאוד שונה מאשר אם הוא אומר, "טוב, תלמד, אולי תגיע לאנשהו. אני אעזור לך." המילה שלו היא כמו סלע, ויש בתוכה נקודה עמוקה. הוא אומר, "לא תוכל לעולם להתאזר בסבלנות איתי." כלומר, במפגש הראשון שלהם, הוא אומר למשה, "אתה לא יכול ללכת איתי, אתה לא ואיך " 82 יכול ללוות אותי. מה שאני מבין, אתה לא יכול להבין בכלל. " קוראן, סורה אל-כהף, פסוקים 65 עד "תתאזר בסבלנות על מה שאינך מקיף בידיעה

וכדי שמשה לא יתעצבן, שימו לב, כדי שמשה לא יתעצבן... בנאדם, נביא גדול הלך ואמר, "אדוני, אני רוצה להיות התלמיד שלך", והאדם הזה אומר למשה, "אתה לא יכול להבין כלום לצדי." וכדי שמשה לא יתעצבן, הוא אומר, "משה יקירי, יפה שלי, זה בגלל שאתה לא מודע לסודות הפנימיים של זה, ואתה לא יודע את הקוד של זה בכלל. איך אתה מצפה להיות סבלני ולהבין? אתה לא יכול להיות סבלני כי אתה לא מבין את הקודים." אז, האיש הזה מדבר על סודות למשה, שהוא כל כך קרוב לאלוהים שהם מתנשקים בוקר, צהריים וערב, והוא אומר לו, "אתה לא יכול להבין

לדעתך, מר איש דת שיעי וסוני, לא היית צריך לפתוח את הנושא הזה לעם? פעם אחת, אחרי אלף ארבע מאות שנה, שחסייני לא יאתגר אתכם וישאל, "מי האיש הזה?" האם ייתכן שלצד נביא גדול, חי אדם שמשה לא יכול למצוא? וכשמשה מוצא אותו, הוא לא מבין אותו? הוא לא יכול לתפוס אותו? אלו פסוקי הקוראן. מי זה

"מי זה, שכל העולם משוגע עליו?"

מי הוא האדם הזה שהופך את מולאווי למולאווי, ששולח את שמש והופך את עולמו על פיו? מי הוא האדם הזה שמולאווי כותב עליו כמה אלפי בתים של שירה, הזקן הזה? הדרך שבה מולאווי כותב שירה היא כזו שאם האנשים המודרניים האלה יגידו שהוא היה הומוסקסואל – כי הם טוענים שמולאווי היה הומו, זה העולם שאנחנו חיים בו! – איזה הומו יכול לדקלם ארבעה בתים של מולאווי? קודם כל, תמצאו לי הומו שרק מסוגל לקרוא ארבע שורות של מולאווי מדף. אלה הבדיחות המגוחכות שהם מספרים. כשמזכירים את השם מולאווי, אתה צריך לעמוד דום, בנאדם.

עכשיו, הוא אמר, "לעולם לא תוכל לעשות את זה." משה אמר, "אם ירצה השם, חה חה חה!"... הקוראן מאתגר את היקום. וחוץ מהעובדה שאנשי הדת השיעים והסונים, חמש מאות אלף עד מיליון אנשי דת אלה עם כל המסגדים שלהם, לא תהיה להם תשובה לחסייני, אלוהים, בעדינות רבה, מציב שאלה נוספת שהתשובה שלה גרועה עוד יותר. משה אומר, "אם ירצה השם." מה זה אומר? זה אומר, "אם אלוהים ירצה את זה," הוא עוקץ את האיש הזה... עכשיו, יש שאומרים שהאיש הזה היה ח'דר (אליהו הנביא בגרסאות מסוימות, או הנביא הירוק). זה לא משנה מה היה שמו. בקוראן כתוב שהוא היה אחד מהצדיקים. אתם יכולים לקרוא לו ח'דר, אתם יכולים לקרוא לו חוסייני. משה אומר, "אם ירצה השם, תמצא אותי סבלני." הוא זורק עקיצה. הוא אומר, "אתה יכול להיות בטוח שמכיוון שביקשתי מאלוהים לבוא ולהיות התלמיד שלך, הוא עצמו יעזור לי. ואני לא אמר את פיו בשום דבר." ח'דר, או הסופי הזה, אומר, "אז אם אתה הולך אחריי, אל תשאל אותי על שום דבר עד שאני עצמי אזכיר זאת בפניך." אין לך זכות לשאול שאלות. תראו את הכוח! דמיינו שמישהו בא לישו ואומר, "אם אתה הולך איתי, אתה". לא מדבר.

"אֶחָז בְּנִשְׁמִיתְךָ, כְּדִי לִשְׁמַע מֵאֵלֶּה שְׁנוֹשְׁמִים אֶת הַחַיִּים, אֶת מֶה שֶׁלֹּא עוֹלָה עַל לִשׁוֹן אוֹ בְּבִטּוֹי"

זה כאילו ח'דר אומר את המילים האלה למי? למשה. עכשיו אתם מבינים למה הזכרתי את זה

"אֶחָז בְּנִשְׁמִיתְךָ, כְּדִי לִשְׁמַע מֵאֵלֶּה שְׁמֵשׁ, שְׁאִינֶה מוֹפִיעָה בְּסִפְרִים אוֹ בְּנְאוּמִים"

"משה, הדברים שאני רוצה לגרום לך להבין היום, הם אפילו לא בספרים, בנאדם"

"...אֶחָז בְּנִשְׁמִיתְךָ, כְּדִי שֶׁהָרוּחַ תִּנָּשֵׁם עֲבוּרְךָ"

רק תחשבו על זה. אתה, מאזין מוסלמי, שרבים מכם פתחו את הקוראן ומסתכלים בו, תחשבו על זה. האם ייתכן שמישהו בגדולה כזו ילך ויהפוך לתלמיד של אדם שמעליב אותו כל כך? האם רמת הידע והנתיב הרוחני של האיש הזה הגיעה לדרגה כזו שמשה, בסיפור הזה שהבאתי לכם, משה לא מתנגד בכלל? כלומר, הוא לא לוקח את זה כעלבון. הוא מקבל את זה שהוא לא יודע כלום בהשוואה לאיש הזה. אלו הפסוקים של הקוראן, מאזין יקר. זה לא מספר שאומר, "פלוני אמר". זה לא מספר שנכתב על ידי איזה פרופסור בטהראן. זה לא מאיזה אתר אינטרנט כמו "חדשות הדתות" ושאר הבולשיט הזה, בנאדם. זה לא מהספרים שנכתבו במשך 1400 השנים האלה; זה מהקוראן, מאזין יקר. אתה שם לב, מר מוסלמי

כלומר, משה לא קולט את זה, אז בטח שלא אתה, יא אידיוט, שפותח אתר אינטרנט ומזייין את השכל. אתה רוצה להבין את הסופי? מה אתה רוצה להבין? יא דביל! משה לא מבין. האיש אומר לו, "אתה לא יכול לעשות שני צעדים איתי. אתה לא מבין כלום, משה. כלום. למה? בגלל הקודים והסודות שאני רוצה לדבר איתך עליהם, אתה

לא מבין כלום." ואז ארבעה כהני דת פשפשים יושבים ומדברים שטויות. יא טמבל. האיש הזה, ח'דר, אומר למשה, "אתה לא מבין כלום." אז אתה, יא טמבל, פותח לי אתר, מזיין את המוח, ומפרש לי את מולאווי שם. אם היית רואה "אדם שלם", היית מחרבן במכנסיים, ילד. אתה לא מבין כלום. השיא בשבילך יהיה להגיע לרמה של משה! ייקח חמישה מיליארד שנים אחרי מותו של חוסייני בשבילך להגיע לשם. אז אתה, יא אידיוט, בא ונותן תיאוריות על מיסטיקה... מה אם אני אתקע אותך בשירותים ואמשוך אותך החוצה? יש לך בעיה אפילו עם הקוראן

מאזין יקר, אני מדבר מהקוראן הקדוש, פסוקים שישים וחמש עד שמונים ומשהו... הוא אומר לו, "אתה הולך איתי!" ואתה לא מדבר, מר משה

הסיפור ממשיך. הוא עושה שלושה דברים. בפעם הראשונה, מר ח'דר, או מי שזה לא יהיה האיש הזה – אני קורא לו סופי, אז אין לזה שום קשר לנצרות או לאסלאם. אני מסביר שסופי יכול להיות בן מאה אלף שנים, נקודה חשובה. מר סופי ומשה עולים על סירה. העניין מתחיל כשהם רוצים לחצות נהר. הם מחכים ומחכים, ואין להם כסף. לא משנה כמה זמן הם מחכים, אף אחד לא נותן להם טרמפ. אף אחד לא נותן להם לעלות לסירה שלו. הם תקועים שם שלושה או ארבעה ימים, רעבים וחסרי אונים. אחרי שלושה או ארבעה ימים של זה, בחור צעיר ונאה בא ואומר, "מה אתם רוצים לעשות?" הם אומרים, "אנחנו רוצים להגיע לצד השני של הים." הוא אומר, "אה, מהפרצופים שלכם, ברור שאתם אנשים טובים." ח'דר אומר, "כן... אנחנו לא רעים." הוא שואל מי הם. הוא אומר, "אדוני, האיש הזה הוא נביא, נביא גדול, יש לו יחסים סודיים, שו-שו, עם אלוהים." הוא אומר, "טוב אז..." הוא נותן לשניים האלה טרמפ בסירה שלו. בדרך, הבחור הצעיר הזה נותן להם אוכל ומראה להם חסד. באותו רגע ממש, מר ח'דר פונה למשה ואומר, "משה." הוא אומר, "כן?" "בוא הנה." משה אומר, "כן, מאסטר שלי?" "בוא נרד למטה, יש לי משהו בשבילך לעשות." "מה זה?" "בוא ואני אראה לך." מר ח'דר מוציא מסמר ענקי, מניח אותו על רצפת הסירה, ואומר למשה, "קח את הפטיש הזה ותכה בזה. תעשה חור." משה אומר, "מאסטר, שלושה ימים חיכינו כאן לחצות את הנהר ואף אחד לא ירק לכיוון שלנו, מלכי. האיש הזה הראה לנו כזה חסד, נתן לנו מים, אוכל... הוא נתן לנו טרמפ בחינם ולוקח אותנו לצד השני, ואתה אומר לנו להטביע אותה? כמו שהחברים שלנו היו אומרים, 'אנחנו צריכים לעשות חור?'" "מאסטר, אתה צוחק עליי? אנחנו תקועים כאן שלושה וחצי ימים. למה האם ניקבת אותה כדי להטביע את –" שנזיק לסירה של האדם הזה? משה אומר – אני קורא את הפסוק כלומר, אתה עושה בזה חור כדי לעשות ככה וככה? ואיזה דבר נורא עשית. "לאנשיה? באמת עשית דבר נורא!" ח'דר אומר, "אני מתבייש, מר משה. אמרתי לך לא לדבר

"אחז בנשימתך, כדי לשמע מאלה שנושמים את החיים, את מה שלא עולה על לשון או בבוטוי"

אבל היית פזיז, יקירי. לך לאלוהים שלך, אהובי. לך תעשה את הנבואה שלך. תמשיך עם העבודה שלך. לך!" "משה נזכר שהוא הבטיח לו לא לדבר. הוא אמר, "אדוני, אני מצטער, באמת עשיתי טעות. דעתי הוסחה. השטן רימה אותי." האיש הזה אומר למשה, "אני לא מקבל את ההתנצלות שלך. לך, יקירי. לך תהיה נביא. תיצמד לנבואה שלך. אתה חי את החיים שלך, אתה נהנה, יש לך כל כך הרבה עוקבים. מה יש לך לעשות עם סופיות? למה אתה צריך להבין משהו מאחורי הפרספקטיבה של הנתבי הרוחני? החוק הדתי הזה (השריעה) שאתה מכריז עליו, אלוהים אוהב אותך, ובעזרת השם, תהיה בגן עדן ותעשה חיים משוגעים. יש שם 'חוריות' (בתולדות גן עדן), כל כך יפות, החוריות מדהימות. גנים וכל זה..." משה אומר, "לא, אני לא רוצה חוריות וגן עדן. אני לא רוצה את הדברים האלה, מאסטר. אני רוצה להיות איתך, ללמוד. סלח לי." ח'דר אומר לו, "אם תשאל שאלה בפעם הבאה, אני אגיד לך שלום, משה

הפעם השנייה היא אותו הדבר. במשך שבעה ימים, ח'דר גורם למשה ללכת ברגל דרך המדבר בלי אוכל. הם פשוט הולכים, רעבים, כל כך רעבים. אני מספר את הסיפור ממש בקצרה. ואז הם מוצאים משפחה מאוד אצילה, טובה ונדיבה. הוא מסתכל עליהם... זקן לוקח אותם לבית שלו, נותן להם אוכל, תה, פירות, תותים, תמרים. הוא נותן להם עוד תה, ואז עוד תה. הוא מנשק את הרגליים שלהם. המשפחה הזו מנשקת את הרגליים של ח'דר ואת הרגליים של משה. הם שואלים מי הוא, וח'דר אומר, "האדון הזה הוא נביא גדול, יש לו יחסים סודיים עם אלוהים

והוא אדם חשוב מאוד. "בשעה שתיים, בין אם בלילה או אחר הצהריים, ח'דר קורא למשה. משה אומר, "כן?" הוא אומר, "בוא נלך מאחורי הגבעה ההיא." משה אומר, "מאחורי הגבעה ההיא? מאסטר, בשביל מה?" הוא אומר, "בוא, אני אגיד לך." למשפחה הזו היה גם ילד יפה. ח'דר ומשה יוצאים, ח'דר קופץ, תופס את הילד בשתי הרגליים ובשתי הידיים, ולוקח אותו מאחורי הגבעה. הוא שולף סכין של שני מטר מאחורי הגב. הוא פונה למשה ואומר, "תחזיק את הפה של הילד ואת הידיים והרגליים שלו, בוא נחתוך לו את הראש!" משה אומר, "מה? לחתוך לו את הראש? מאסטר, לא אכלנו שישה ימים. באנו הנה, היינו עלובים, חסרי פרוטה. באנו הנה והאנשים האלה האכילו אותנו, מאסטר. הם הראו לנו כל כך הרבה חסד. ועכשיו אתה רוצה שנחתוך לילד שלהם את הראש?" ח'דר אומר, "אני מתבייש, יקירי! אמרתי לך לא לשאול שאלות... לא ראית את הסרט המטריקס, משה. אתה לא יודע מה זה אפס ואחד אומר! אתה מבין חטא בעולם הווירטואלי שלך, אבל אתה עדיין לא יודע מה זה המטריקס הזה של אפס-ואחד. תראה את הסרט המטריקס הראשון והשני. עשו אותם, ועשו אותם טוב מאוד. שב ותראה. ואז תראה שאם 'תפתח את עין לבך לראות את הנשמה, תראה את מה שנסתר'. אתה עדיין רודף אחרי חוקים דתיים, אם הגלימה שלך נגעה במשהו מהשירותים או לא, אם הגמל שלך רשום על שמך, אם כלב טמא או לא, האם נאכל חזיר או לא. בוא נאכל את זה, בוא לא נאכל את זה. אם החזיר אוכל אותך או אתה אוכל את החזיר! אין לזה השפעה גדולה כל כך, חוסייני

תמשיך הלאה, מר משה. תמשיך ותדאג לנבואה שלך... זו לא מעשייה, מאזין יקר, אלו פסוקים מהקוראן "הקדוש". "תמשיך עם החיים שלך, מר משה." דמעות עולות בעיניו של משה. הוא אומר, "אתה יכול לסלוח לי?" הוא אומר, "יפה שלי, משה, אתה תלך, אלוהים אוהב אותך, אתה תלך לגן עדן, החוריות שם. יש כמה סצנות ממש נחמדות בגן עדן. אתה תראה סרטים, אתה תיהנה." משה בוכה, העיניים שלו מלאות דמעות. הוא מתחנן למחילה עוד פעם אחת, וח'דר אומר לו, "בסדר. אני אסלח לך הפעם. אבל אני נשבע, אם תשאל עוד שאלה ותפתח את הפה שוב, אז אני אעזוב אותך. אמרתי לך מההתחלה להיצמד לנבואה שלך; אתה לא יכול למצוא את הרגת נפש חפה", דרכך לתוך הסופיות. זה קשה. "משה אומר, "אני מבין." אז הם ממשיכים הלאה. משה אמר הם מגיעים לכפר. בכפר ההוא, הם שוב רעבים שמונה ימים. אין להם אוכל. הם "מפשע מבלי שהרגה איש מסתובבים, אין שם אף אחד. יש רק שלוש או ארבע סמטאות. יש שם בית. הם הולכים ודופקים. הבחור שם את האוכל שהיה מול הכלב שלו מולם ואומר, "תדחפו את זה לגרון שלכם." ח'דר אומר, "מאסטר, האיש הזה הוא נביא גדול. יש לו קשר סודי עם אלוהים... אתה אפילו לא תיתן לנו קצת אוכל לאכול?" הוא אומר, "לא, אנחנו לא! אנחנו לא!" והוא מאוד גס רוח ומעליב. מתחיל לרדת גשם. כשיורד גשם, הקיר של הבית של האנשים שהעליבו אותם עומד להתמוטט. ח'דר קם ואומר, "משה!" משה חלש, הוא לא אכל שמונה ימים והתמוטט בפינה, מסכן תקוע! הוא אומר, "כן, מאסטר?" הוא אומר, "קום, בוא נתקן את הקיר הזה." משה אומר, "לעשות מה, מאסטר?" "בוא נתקן את הקיר. הקיר של האנשים מתמוטט, זה חטא." הוא אומר, "חטא? הבני זונות האלה לא נתנו לנו אוכל, ובנוסף לזה, הם העליבו אותנו. לפחות בוא נצלל בפעמון שלהם ונגיד להם, 'היי, תנו לנו קצת כסף לתקן את הקיר...' כדי שנוכל ללכת לקנות משהו לאכול עם הכסף." כן, כאן זה המקום שבו מר ח'דר אומר, "שלום, ילד טוב. אמרתי לך שלא נוכל ללכת באותו נתיב. זה היה הסוד של המעשים שלי" (הוא מסביר לו את הסודות). הוא אומר, "ולצער, הסודות האלה וההתעקשות... זו ההתעקשות של הנתיב הרוחני

משה, עצוב, נפרד ממנו... מאחורי הפסוק הזה, בפסוק 82, יש נקודה חשובה מאוד. מיד אחרי הסיפור הזה, הם שואלים אותך לגבי (זול-קרנין - בעל שתי הקרניים). אמור, 'אקריא לכם', אלוהים אומר למוחמד בקוראן הסיבה שהוא מזכיר את זול-קרנין מיד אחרי נקודה חשובה מאוד. זול-קרנין הוא, במובן "משהו מסיפור מסוים, כורש הגדול (כורש דה-גריוט) מהאימפריה האחמנית. רבים באותו עידן החשיבו אותו לח'דר. ח'דר הוא בנו של שם, בן נח, הוא איראני. תשעים וחמישה אחוזים מנביאי העולם היו איראנים, לפי מוצאם. שם, בן נח, הוא איראני. ח'דר הוא בן דודו של כורש. אם זול-קרנין הוא כורש הגדול... מולאווי ואחרים הסבירו עליו רבות שהוא נביא. אבל זול-קרנין יהיה בן הדוד של מר ח'דר, אותו אדם שנמצא במיסטיקה. אולי הוא רצה לרמוז על הקשר המשפחתי בין ח'דר לאיש הזה. כלומר שאותו צדיק – הקוראן לא אומר מיסטיקן, הוא אומר צדיק ("עבד מעבדינו"). לא משנה מה השם שלו יהיה, זה לא חשוב. מה שחשוב זה שתבינו מה זה סופי. מה הכוח של סופי

כלומר, בעולם שבו נביא גדול חי ומציג דת, הקוראן מציג אדם שלשום שיעי או סוני אין תשובה לגביו. אז עם הסיפור הזה, באתי לגרום לכם להבין ש, אדוני, יש יצורים בעולם, לפי פסוק הקוראן הזה – לעת עתה, אני מסביר למוסלמים, למרות שהתורה מלאה בזה, הברית הישנה והחדשה מלאות בזה, אדוני, מלאות לחלוטין. יש הרבה מקומות שאני לא רוצה לדבר עליהם, אבל כאן הסברתי עם רק פסוק אחד מהקוראן. אז אנחנו מסיקים, מר?? מוסלמי, שלצד הדת של משה, קיים אדם שאינו נביא. אז מי הוא

מהי הדת של מר ח'דר הזה, או האיש הזה שהוא אחד מעבדיו הצדיקים של אלוהים? מה הדת של האיש הזה? למה האיש הזה לא הפך לנביא? זה מראה שאולי יש רבים שלא רוצים להיות נביאים. או מה? אתם חייבים לתת לי את התשובה. אם הוא כל כך הרבה יותר גבוה ממשה, למה הוא לא הפך לנביא? האם נבואה היא כמו ניהול? כלומר, האם המנכ"ל של סמסונג הוא אדם ששונה מחבר המנהלים? האם יש חבר נאמנים בעולם? האם משהו כמו הבונים החופשיים נכון? האם לסופיות יש קשר כלשהו לדת? ההוכחה נמצאת ממש כאן: אם הדת לא הייתה אמורה להיות ענף של מיסטיקה וסופיות – כלומר, אם סופיות הייתה ענף של הדת, לדעתכם, לא היה ח'דר צריך, במקום להגיד את הדברים האלה ולזרוק את העלבונות האלה, לתפוס את המכפלת של המכנסיים של משה, לנשק אותה, ולהמיר את דתו לדת שלו? ואלוהי הדת באותה עת, בשם משה, הולך ומחבר אותו לאיש הזה. וזה היה הסיפור שהבטחתי לספר לכם בשבוע שעבר, כי הוא חשוב מאוד

בשבוע הבא, אני אפתח את 'קוד דה וינצ'י' של מולאווי אפילו יותר. היו שלום. "אל תדבר, כדי שהרוח תוכל לדבר... בשבילך." מאלונה ג'לאל א-דין מוחמד רומי בלח'י ח'וראסאני

